SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 9 MAART 1939

„RECHTDOOR, KEES, DIE SCHUIT WIJKT WEL UIT!"

GREETJE'S GEHEIM

OEN het voorjaar in zicht kwam, had Greetje de prachtige witte reiger gezien. Samen met zijn vrouwtje cirkelde hij boven de rietvelden. Greetje woonde met grootje in de buurt en dat een witte reiger hier kwam nestelen, vonden ze een buitengewoon gelukkig teken.

Grootje en Greetje vonden het écht leuk met al die vogels en bloemen en planten om zich heen, want ze hielden beiden van de natuur. De ouders, broertjes en zusjes van Greetje woonden in de stad. Maar nu Greetje veertien jaar was en de lagere school had verlaten, had moeder besloten, haar naar grootje te sturen, waar ze al zoveel vacanties had doorgebracht. Greetje kon in de stad niet goed wennen en werd er bleek en ziekelijk. Buiten bij grootje leefde ze geheel op en haar heerlijkste werk was, 's morgens de koeien naar het land te mogen brengen en tegen de avond weer te halen. Ze vond het helemaal niet erg, om een gelapt jurkje te hebben en op blote voetjes te gaan. Dat laatste deed ze juist opzettelijk. „Het gras voelt zo lekker aan, grootmoe," zei ze. „Ik hoef nu geen kousen te stoppen of te breien en die zolen onder mijn schoenen kosten ook telkens maar geld."

Grootmoeder lachte dan maar. O, die twee hadden het daar best naar haar zin. Het was rustig en stil om de hoeve. Je hoorde alleen maar de drie koeien en het kalf loeien, de geiten mekken, de twee schapen blaten en de kippen tokkelen.

Slechts de kippenkoopman kwam wel eens langs, en met een bezwaard hart gaf Greetje dan de kippen aan, die grootje aanwees. Ze zou nooit een goede boerin worden. Ze hechtte te veel aan de dieren, die ze verzorgde. Zelfs het varken, dat zo vaak losbrak en Greetje dan heel wat last bezorgde, zag ze met tranen in de ogen vertrekken, toen het verkocht was. Grootje troostte haar en zei: „Deze winter moet je een nieuwe mantel hebben en een muts en een mooie das!"

„Ach," vond Greetje, „m'n mantel is nog goed genoeg, er mankeert niets aan."

„Je zult lachen, als je hem aantrekt, Greet," antwoordde grootje. Je bent hier buiten zó gegroeid."

„Als ik drie rijksdaalders had", peinsde Greetje hardop, „dan zou ik iets heel anders kopen!"

„Ik wed, dat ik het raden kan," zei grootje. „Die geruite jurk, die bij Simons in het dorp hangt!"

Grootmoeder kende haar kleindochtertje blijkbaar nog helemaal niet, en omdat er geen antwoord kwam, dacht ze, dat ze het bij het rechte eind had. „Zie je wel," grinnikte ze, „die jurk wil je hebben!"

Greetje keek naar de grond en zei alleen maar: „Neen, grootmoe, dát is het niet."

„Dan misschien die lakschoentjes," raadde grootje verder.

„Wat zou ik hier met lakschoenen moeten beginnen," lachte Greetje. „Neen, u raadt het nooit. Misschien is het ook wel een vreemde wens van me."

„Nou, zeg het dan!" drong grootmoeder aan. En toen kwam het haperend van Greetje's lippen. „Ziet u, vooral nu ik het nest van de witte reigers heb ontdekt, zou ik zo dolgraag een kiektoestel willen hebben, zo'n heel eenvoudig maar. En dan wil ik alles zelf doen, mijn kiekjes ontwikkelen en afdrukken...."

Greetje hield maar op, want grootje keek erg verwonderd. „Een kiektoestel...." klonk het onthutst. „Ik zou het veel leuker hebben gevonden, als je een mooie jurk had gevraagd.... maar een kiektoestel, wat wil je daar nu mee beginnen? Dat kost alleen maar geld en brengt niets in."

„Nou, een jurk slijt ook...."

„Ach," zei grootje, „een goed stuk kleren hoort een mens af en toe te kopen."

Die dag werd er niet meer over gesproken. Greetje deed haar werk, ze karnde de melk, schikte met grootmoeder de kazen op de planken en ging tegen de schemering de koeien halen. De koeien hadden namen en omdat Jansje de lievelinge was, droeg ze een bel en liep altijd voorop. „Ting-tang, tingtang!" klonk het in de avondstilte. Maar vóór Greetje de koeien uit de wei haalde, maakte ze een omweg, om in het hoge riet de reigers te bespieden. Ze kwam nooit te dicht bij, om moeder reiger niet te verschrikken, want ze wist best dat er eieren in het nest lagen. Toch waren de reigers zelfs niet bang meer voor Greetje. Het kleine meisje met het grijze, gelapte jurkje stond ook altijd alleen maar te turen en ging dan weer stilletjes weg.

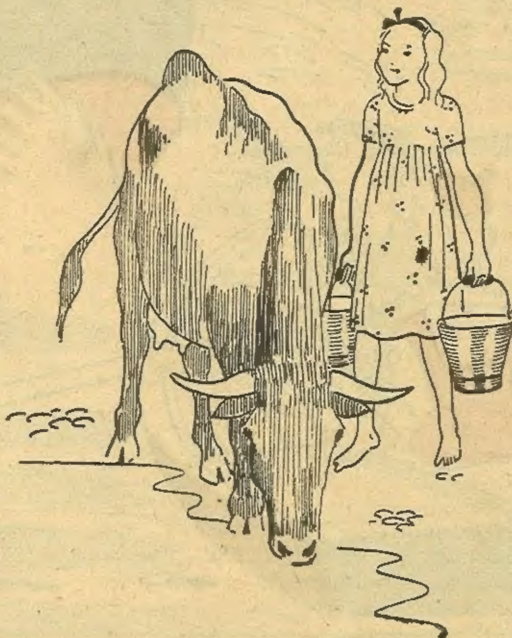
Toen Greetje die avond met de koeien naar huis kwam, stond er een vreemdeling op de drempel. Het was een jonge man en met één oogopslag zag Greetje het: hij was een jager. Dat zag je wel aan de weitas en het foudraal, waar een geweer in zat. Ze groette en ging rustig met haar werk verder, zonder zich om den vreemdeling te bekommeren. Grootje maakte intussen de ruwe tafel op de deel een beetje gezellig, door er een schoon, boerenbont tafelkleedje op te leggen. Ze wreef de kommen en borden extra en sneed een nieuwe kaas aan.

De jager bleef eten. Hij deed zich te goed aan het brood met de boter, de kaas en de karnemelkse pap, onderwijl hij met Greetje een gesprek begon.

„Ik hoor van je grootmoeder, dat jij hier zoveel van de omtrek af weet, de broedplaatsen en zo."

„Ja?" vroeg Greetje een beetje onwillig.

De vreemdeling wist eigenlijk niet precies, hoe hij van wal moest steken. „Zie je," begon hij weer, „ik heb gehoord, dat hier in de buurt witte reigers nestelen, en.... en.... die reigerveren zijn veel waard."

....'s morgens de koeien naar het land te mogen brengen en tegen de avond weer te halen.

Ze kwam nooit te dicht bij, om moeder reiger niet te verschrikken....

„O," zei Greetje stug, „dat wist ik niet."

„Ze hecht daar zo niet aan," vergoeilijkte grootje, die het haar gast naar de zin wilde maken.

„Nu dacht ik zo," ging de jager verder, „als je mij de broedplaats van de reigers wijst...."

„Die weet ik niet," zei Greetje haastig. Maar de vreemdeling liet zich niet afschrikken en vervolgde: „dan krijg je vijf gulden."

Geetje schrok. „Vijf gulden, dat is veel geld," zei ze zacht. En grootmoeder wist wel wat ze daarbij dacht.

„Laten we zeggen: drie rijksdaalders," hield de man aan. Greetje's ogen werden groot en rond als stuiters. Ze liet haar pap koud worden en bleef in gedachten verzonken zitten. En al die tijd wachtte de vreemdeling geduldig op antwoord. „Nu?" klonk het eindelijk.

„Drie rijksdaalders is veel geld," zei Greetje, „maar ziet u, dat nest van die reigers zou ik toch nooit kunnen vinden."

Greetje ging naar bed en was 's morgens lang vóór den jager op. Deze liet zich echter niet zo gauw ontmoedigen en vervolgde Greetje dagenlang met zijn aanbod. Overal ging hij haar na, want hij dacht: „Eenmaal zal ze toch wel naar het nest gaan kijken, en dan heb ik het meteen."

Doch Greetje was hem te slim af. Ze dacht aan de reigers, die haar zo vertrouwden. En iedere avond, als grootje een lekkere maaltijd klaarzette, gebakken vis uit de beek, vers gekarnde boter en zure pap, troostte ze den jager, dat hij het nest nu wel gauw zou vinden. Dat duurde zo een week, maar toen gaf de man het op en nam afscheid. Bij Greetje's thuiskomst 's avonds was hij verdwenen en opgelucht at ze weer als vroeger haar bord leeg.

„Je bent toch een merkwaardig kind," zei grootmoeder. „Daar had je nu een prachtige kans, om dat kiekding te kopen. Domoor dat je bent, om in deze tijd drie rijksdaalders weg te gooien!"

„Misschien geef ik ook niet zoveel om een kiektoestel," vond Greetje. „En dan, ik heb geen tijd om naar dat nest te gaan zoeken."

„Neen, maar nu moet ik toch lachen," zei grootje. „Klein, koppig meisje, je hebt me zelf verteld, dat je het nest wist te liggen. Je kunt het in vijf minuten vinden." Grootje's stem daalde tot gefluister, terwijl er olijke lichtjes in haar ogen tintelden.... „Zal ik je nu eens wat zeggen, Greetje? Ik weet óók waar het nest ligt. Ik weet nog meer dan jij: er zijn nu vier jongen uit het ei gekomen!"

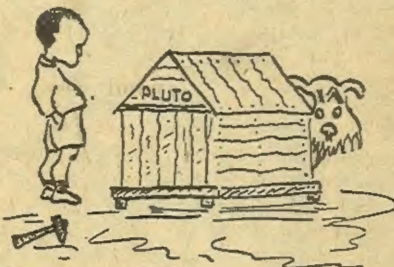
Greetje was sprakeloos. „Dus u.... maar dan hebt u evengoed drie rijksdaalders versmaad." „Ach," zei grootje, „er zijn dingen in het leven, die meer waard zijn dan drie rijksdaalders. Ik had je het geld graag gegund, maar zó is het beter. We hebben het vertrouwen, dat de witte vogels in ons stelden, door hun nest in onze nabijheid te bouwen, niet beschaamd. Ik vind je een flink meisje, Greet. En al zal er wel nooit een goeie boerin uit je groeien, je hebt me deze week toch een mooi buitenkansje bezorgd."

„Hoezo?" wilde Greetje weten.

„Wel, die jager heeft zélf zeven dagen naar het nest gezocht en het niet kunnen vinden en al die tijd heeft hij een mooi kostgeld betaald. Er zit voor jou ook een extraatje aan...."

En grootmoeder telde vier blanke rijksdaalders op tafel uit. Van verbazing viel Greetje bijna van haar stoel. Natuurlijk kocht ze geen geruite jurk of lakschoenen, maar een prachtig kiektoestel met toebehoren. Ze maakte zelf een donkere kamer en Greetje deed heel veel geheimzinnige dingen, waarvan grootje niets begreep. Maar de eerste foto, die grootmoe kreeg, was die van een reigersnest, met twee trotse witte reigers en vier donzige jongen....

WILLY SCHERMELÉ

DE KLEINE TIMMERMAN

Jantje had een hok getimmerd,
't Zag er werk'lijk keurig uit.
't Had zo mooi
geschaafde plankjes
En opzij een flinke ruit.

„Daar kon Pluto 't vast mee
stellen,"
dacht ons Jantje, „nog wat hooi
En dan heeft ie 't lekker warmpjes,
Nou zeg, is dat hokkie mooi?"

Nou en of! 't Was keurig netjes,
't Was waarachtig knap gedaan.
En ons Jantje bleef bewond'rend
Vóór dat hondenhokkie staan.

Pluto zelf liep rond al snuff'lend,
En hij jankte nu en dan.
Net of hij wel wilde zeggen:
„Nou, nou, nou: hoe zit dat, Jan?"

Jantje had té knap getimmerd.
Pluto dacht: het heeft geen zin!
Jan was d'ingang glad vergeten....
Pluto kon er nergens in!!

VALLY

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES

DOOR HAROLD R. FOSTER

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

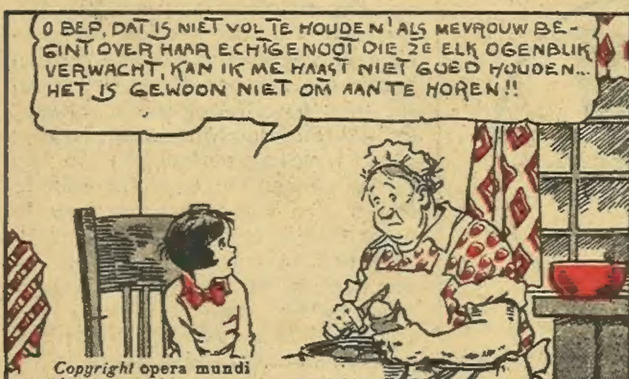

75

BONT ALLERLEI

LETTER-RAADSEL

Van links naar rechts invullen:

1. Iemand die je haren knipt — EPRAKP
2. Een ander woord voor: als — NIINED
3. Vertrek op een schip — JATIUK
4. Zit in een klok — LEEPLK
5. Gaan in de erwtensoep — WRETEN
6. Ander woord voor: kreukel — ILRMPE

Welke dierennaam vormen de gezamenlijke beginletters nu?

K	A	P	P	E	R
2 I	N	D	I	E	N
3 K	A	J			
4					
5					
6					

STEDENPUZZLE

Krom en gebogen lag Kobus op de riemen, gesneden uit een spar. IJsschotsen dreven nog hier en daar op de rivier. Het was een harde dobber, lijnrecht tegen de wind in. Zijn os lonkte naar hem van op de dijk in gezelschap van een koe en beide verslonden het malse gras, dat aan de kant groeide.

SPREEKWOORDENREBUS 27

Natuurlijk is jullie 't spreekwoord, dat wij hier afbeelden, goed bekend! Hoe luidt het?

Oplossingen vorig nummer

HERTPUZZLE

Van links naar rechts: 1. Herten. 6. Oog. 8. Olie. 9. Eed. 11. Erf. 14. Kalveren. 15. Ia.

Van boven naar beneden: 1. Ho. 2. Elk. 3. Ria. 4. Tel. 5. Nee. 6. Ode. 7. Ge. 10. Er. 12, Rit. 13. Fa.

PYRAMIDENPUZZLE

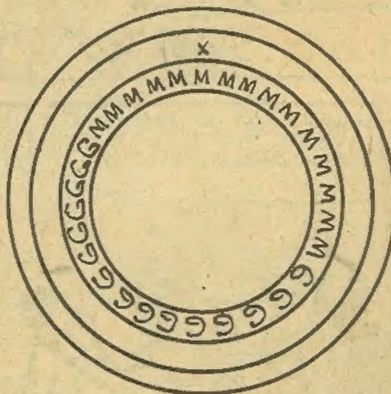
I
U I
R U I
R U I T
K R U I T

WAAR PLANT JE DIE DRIE BOMEN?

ZES VERBORGEN NAMEN

1. Leo. 2. Piet. 3. Hein. 4. Mia. 5. Juul. 6. Mina.

MATROZEN EN GEVANGENEN

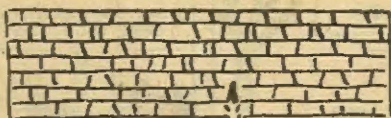
30 matrozen leden schipbreuk op een eilandje. 15 van hen behoorden tot de gewone bemanning van het schip. De 15 overigen waren gevangenen. Toen het voedsel niet toereikend bleek, besloot de kapitein, dat 15 man samen met hem zouden vertrekken in de kleine sloep. De kapitein wenste echter zijn eigen mannen mee te nemen. Hij liet de 30 man zich opstellen in een brede kring en zei: „Ik zal telkens tot 10 tellen en elke tiende man blijft op het eiland." Daarna gaf hij de 30 mannen elk een bepaalde plaats in de kring en toen hij uitgeteld was, bleek hij precies zijn eigen mannen te hebben uitgepikt. Hoe had de kapitein matrozen (M) en gevangenen (G) opgesteld? Hij begon te tellen waar het kruisje staat.

ONS KNUTSELCLUBJE · WIG EN WAM HELPEN JULLIE

EEN LEEG VIM-DOOSJE EN WAT WIT PAPIER — PLAK HET PAPIER OP DE RONDE DOOS MAAR EERST MAAK JE 'R STEENLAAGJES OP IN DEZE VORM

KNIP HET PAPIER OP MAAT VOORDAT JE 'T OPPLAKT.

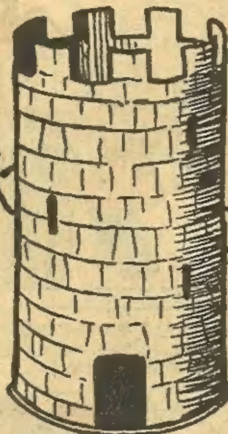

SNIJ 'N STUK VAN DE DOOS AF

NU MOET JE NOG ACHT VIERKANTJES UIT DE RAND WEGKNIPPEN. DIT VORMT DE BORSTWERING

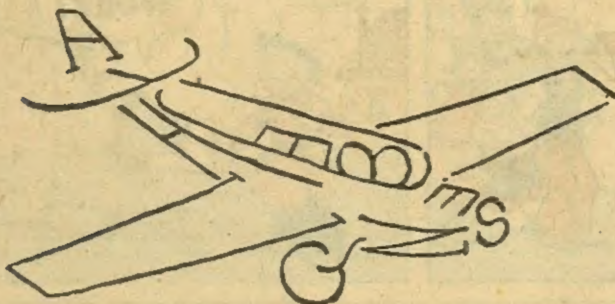
MET ZWARTE INKT BRENG JE DE RAMEN AAN EN DE POORT. DAARMEE BEN JE KLAAR MET ONZE KASTEELTOREN

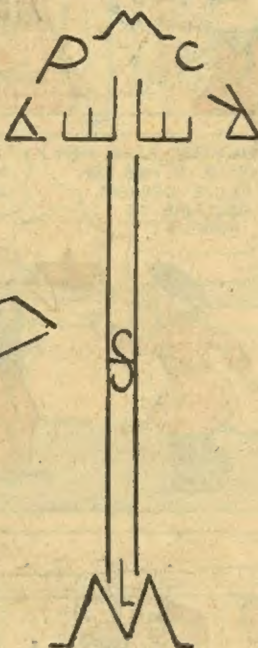

J. G. CONE

EEN PAAR HANDIGHEIDJES

Bij 't aandachtig bekijken van de hier afgebeelde tekeningen zullen jullie al dadelijk zien, dat er toch iets bijzonders aan is.

Een schemerlamp en een vliegmachine. Jawel! Maar.... beide tekeningen zijn gemaakt uitsluitend uit al de letters, die elk woord samenstellen. Nu moeten jullie dat ook eens proberen met andere woorden. Bijv. met de letters van het woordje: lokomotief.

Natuurlijk mag je de letters ook schuin plaatsen of horizontaal, als je maar zorgt, dat je de letter niet zodanig misvormt dat hij niet meer te lezen is. Met een beetje oefening kun je heel aardige tekeningetjes maken.

WIE BEN IK?

Met V ben ik een wimpel
Die wappert in de wind;
Met H sta 'k op een toren,
Met M kent mij elk kind;
Met B vindt men bij ijspret
Mij graag heel mooi en glad;
Met L vorm 'k tussen bomen
Een alleraardigst pad.

CIRKELRAADSEL

Allen klaar voor een makkelijk puzzeltje? Wij starten!

Van buiten af naar het midden van de figuur toe woorden van 4 letters invullen. Alle woorden beginnen met een K en eindigen ook op een K. Makkelijk of niet? Vul nu in:

1. Plaats waar gebeden wordt.
2. Zit op een fles.
3. Moeten lamme mensen mee lopen.
4. Nou, als je dat niet lekker vindt!
5. Daarop zie je hoe laat het is.
6. De ruimte binnen de sluisdeuren.
7. Daarmee wordt 't plafond gewit.
8. Zit in de thermometer.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB MAAKT REKLAME!

